

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de març del 2019.

Reunida la Sala del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència de la magistrada Sra. Elsa PUIG MUÑOZ, i els magistrats Sr. Jaume TOR PORTA i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 9-11-2018, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar aute, en el Rotlle núm. 019/2018, amb la següent part decisòria:

“DECIDEIX: DESESTIMAR la pretensió de recusació dels pels M.I. Srs. Y.P. i B.P., magistrats de la Sala Penal d'aquest Tribunal Superior.”

II.- La representació processal dels Srs. L.P.L.M., X.M.G., J.L.R.C. i J.A.R.C. va formular, per escrit de data 23-11-2018, incident de nul·litat d'actuacions contra la resolució indicada.

III.- En data 27-11-2018, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia dictava Aute a través del qual es decidia:

“Desestimar la pretensió d'anul·lació de l'Aute, dictat per aquesta Sala el dia 9-11-2018. Imposem el pagament de les costes a la part promotora de l'incident, amb la inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador”.

IV.- Contra aquesta darrera Resolució articula recurs d'apel·lació la representació processal dels Srs. L.P.L.M., X.M.G., J.L.R.C. i J.A.R.C., sol·licitant es dicti nova Resolució acordant la seva revocació en vulnerar-se els drets fonamentals a una resolució fonamentada en dret i a un tribunal

imparcial, dictant-se'n altra que resultés estimatòria de l'incident de nul·litat articulat el 23-11-2018.

V.- Per Providència de 22-2-2019 s'assenyalava la composició de la Sala identificada en l'encapçalament de la present Resolució.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurrent s'alça contra la decisió de 27-11-2018 arguint en primer lloc, que la mateixa vulneraria el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en dret a partir del moment en que els arguments que s'utilitzaven per desestimar l'incident de nul·litat eren erronis i tampoc resultaven raonables des d'una perspectiva lògica. En aquest sentit afirma que en l'Aute 87-2018 pel qual es rebutjava la recusació articulada al respecte de determinats Magistrats del M.I. Tribunal de Corts, es precisava que el procediment fonamentat en les disposicions de l'art. 41.1 de la Constitució únicament es podia dirigir contra la Resolució concreta i no contra els Magistrats que la dictaven de manera que no es podia considerar que els mateixos ostentessin la condició de demandats. Davant d'aquest raonament considerava que ara els mateixos Magistrats no podien tramitar ni resoldre el recurs d'apel·lació articulat al respecte de la decisió del Batlle de guàrdia relativa a la inadmissió "a limine" del procediment urgent i preferent articulat pels seus representats, a partir del moment en que, ja amb anterioritat, havien tingut coneixement del mateix, de la decisió del Sr. Batlle i ensems ja s'havia resolt sobre la demanda del procediment urgent i preferent.

En segon lloc es sosté que la decisió recorreguda també suposava una vulneració al seu dret a un tribunal imparcial. En concret, s'avança que en el procediment que va culminar amb la Resolució 87-2018, els magistrats recusats havien tingut coneixement de la interposició del procediment urgent i preferent, de la resolució del Batlle de guàrdia per la qual era inadmissió "a limine", i afegia endemés que en la resolució dictada prèviament els magistrats varen resoldre sobre els fets concrets de tal manera que ara no es podien pronunciar al respecte del recurs d'apel·lació que s'havia interposat al respecte de la decisió del Batlle. I és que al seu criteri, en l'Aute 87-2018 s'havia resolt sobre el procediment urgent i preferent, contra qui s'havia de dirigir i per tant sobre el recurs d'apel·lació plantejat en el procediment TIJP-79-2018 - TSJ-12-2018, sinó que endemés altre Resolució de 1-10-2018 dictada pels Magistrats Sr. Y.P. i B.P. i la magistrada Sra. M.C., que també havia estat recusada, s'emprava

com a jurisprudència per a resoldre altres procediments emparats en l'art. 41.1 de la Constitució citant en aquest sentit l'Aute de la Batllia de 17-9-2018 que incorporava a l'escrit d'incident de nul·litat. En definitiva considera que concorria la causa de recusació de l'art. 73.i) de la LQJ en haver tingut els Magistrats, un coneixement profund dels fets que configuren el procediment de l'art. 41.1 de la Constitució amb anterioritat en un tribunal o instància diferents dels fets i fins i tot havia resolt de manera que en no acceptar la recusació articulada es menystenia el seu dret a un tribunal imparcial i la confiança dels seus representats en la resolució del recurs d'apel·lació contra la inadmissió "a limine".

Finalment interessava l'admissió a tràmit del recurs articulat amb efectes suspensius.

II.- Abans d'endinsar-nos en l'anàlisi de l'admissibilitat recurs articulat, ha de recordar-se el marc normatiu en que el mateix es sustenta.

La Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de Procediment civil, conté una disposició final cinquena de modificació de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, que en allò que aquí interessa introdueix un article 18 quater "Nul·litat de resolucions fermes", que resa com segueix:

"1. Les persones que hagin estat part d'una sentència o una resolució fermes o que s'hi vegin afectades poden demanar al batlle o el tribunal que la va dictar que l'anul·li, tot fonamentant la petició en la vulneració de drets fonamentals per infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió, o en la incongruència de la sentència o la resolució, sempre que qui sol·licita la nul·litat no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment.

2. L'incident de nul·litat es pot formular en el termini de tretze dies hàbils des de la notificació de la sentència o la resolució, o des que s'hagi tingut coneixement de la vulneració del dret. En aquest darrer cas, no poden haver transcorregut més de dos anys des del moment de la notificació de la sentència o la resolució definitiva.

3. El batlle o el tribunal, un cop rep l'incident de nul·litat, pot no admetre'l en cas que consideri, motivadament, que no té cap fonament. En cas contrari, el trasllada a les parts interessades perquè facin les alegacions i proposin les proves oportunes en el termini de tretze dies hàbils. Posteriorment, el batlle o el tribunal competent, després de practicar les proves proposades que consideri útils, pertinents i necessàries per resoldre la demanda i les altres proves que decideixi d'ofici, resol mitjançant un aute dins els tretze dies hàbils següents.

4. Contra l'aute que no admet o que resol l'incident de nul·litat en primera instància es pot interposar un recurs d'apel·lació en el termini de tretze dies hàbils davant la sala competent del Tribunal Superior de Justícia, de la qual no poden formar part els magistrats que eventualment hagin resolt l'incident de nul·litat en primera instància. La sala competent pot no admetre el recurs si considera, motivadament, que no té cap fonament. En cas contrari, trasllada el recurs a les parts interessades perquè facin les alegacions i proposin les proves oportunes

en el termini de tretze dies hàbils. Posteriorment, la sala competent, després de practicar les proves proposades que consideri útils, pertinents i necessàries per resoldre la demanda i les altres proves que decideixi d'ofici, resol mitjançant un aute dins els tretze dies hàbils següents.

5. Contra l'aute que no admet o que resol el recurs en fase d'apel·lació no es pot interposar cap recurs.

6. L'incident de nul·litat no suspèn l'execució de la sentència o la resolució a la qual s'imputi la vulneració de drets fonamentals, llevat que ho decideixi expressament el batlle o el tribunal quan consideri que en cas contrari es pot ocasionar un perjudici greu i de difícil reparació a la part que formula l'incident.

7. La formulació prèvia de l'incident de nul·litat no és un requisit necessari per interposar un recurs d'em- para davant el Tribunal Constitucional quan es tracti d'una resolució judicial ferma dictada pel Tribunal Superior de Justícia.”

III.- En quant al primer motiu del recurs interposat, hem de ressaltar que en l'escrit de data 23-11-2018 pel qual s'articulava incident de nul·litat d'actuacions, la part es limitava a sostenir que la Resolució inicial dictada rebutjava les seves pretensions amb fonament a un aparell argumental erroni el que es traduïa en una resolució lògicament irraonable que comportava una vulneració al dret dels seus representats a obtenir una decisió fonamentada en dret. Front aquest aparell argumental, l'Aute avui recorregut no podia fer altre cosa que constatar la seva carència argumental, indicant: *“pel que fa a una decisió no fonamentada en Dret, la part promotora de l'incident es limita a dir que “les argumentacions que s'utilitzen per desestimar l'escrit presentat per aquesta part, al nostre parer, són errònies, el que suposa que sigui una resolució lògicament irraonable i, per tant, es produeixi una vulneració al dret a una decisió fonamentada en dret”. No diu res més per justificar que els raonaments són erronis, però el que es dedueix es que segons la part promotora, quan un argument no el comparteix, ja considera que la decisió no està fonamentada en dret. És a dir, que en tot litigi la part que no ha rebut la raó del Tribunal pot argumentar que la decisió no ha estat fonamentada en dret, infringint la decisió judicial un dret fonamental com el que es diu vulnerat. Res més lluny de la realitat. Quan es vulnera aquest dret a rebre decisions fonamentades pel Tribunal significa que han de tenir una motivació i que aquesta no incorre en argumentacions irraonables, capritxoses o incoherents, lògicament o jurídicament (STC 2014-39 RE i 2009-24 RE, entre d'altres), però no que siguin discrepants de les argumentacions presentades per una de les parts. Per tant, aquesta suposada vulneració d'un dret fonamental no pot ser atesa”.*

Ara, en l'escrit d'apel·lació, els recurrents pretenen esmenar la llacuna inicial evidenciada en la Resolució recorreguda introduint, de manera extemporània, un raonament en suport a la seva pretensió tot i imputant a la decisió recorreguda, una vulneració al seu dret a obtenir una decisió fonamentada. Però aquest procedir resulta absolutament irregular

doncs en definitiva suposa introduir en seu d'apel·lació i per primer cop elements nous, extrema quest que contravé clarament la regla essencial en l'àmbit de l'apel·lació "pendente appellatione nihil innovetur".

En aquest context, s'aprecia una clara manca de fonament en el recurs d'apel·lació articulat que s'ha de traduir per la seva inadmissió.

IV.- Pel que es refereix al segon motiu del recurs, tampoc el mateix pot ser admès atès que l'Aute recorregut realitza una anàlisi exhaustiva i detallada dels motius que li eren plantejats aportant als promovent de l'incident, una resposta motivada ajustada als manaments de l'article 10 de la Constitució.

En particular, es recorda amb invocació de la Sentència dictada en la causa 2007-3 i 6, el cànon constitucional relatiu a la imparcialitat objectiva dels jutges i la seva adequació al fet que el mateix òrgan judicial pugui tornar a dictar una nova resolució en cas que es retrotreguin les actuacions a causa d'una sentència anul·latòria al respecte de la decisió primogènita; contextualitza la intervenció dels Magistrats Srs. Y.P. i B.P. afirmant que el supòsit examinat resultava divers d'aquell que acabava de ser referit i justificava la raó per la qual no s'albirava que cap d'aquells riscos que la part denunciava es pogués arribar a produir (s'invocava l'eventual concurrència de prevencions o perjudicis resultants d'una relació o contacte anterior amb l'objecte del procés).

V.- En atenció a tot l'exposat escau inadmetre el recurs d'apel·lació articulat al respecte de l'Aute dictat per la Sala civil d'aquest Tribunal Superior de Justícia en data 27-11-2018 per absència de fonamentació seriosa. Aquesta decisió comporta de retruc que hagi de rebutjar-se la sol·licitud relativa a la suspensió dels efectes de la decisió recorreguda.

VI.- La inadmissió del recurs comporta que les costes associades al mateix hagin de ser imposades a la part recurrent en mèrits del principi del venciment objectiu.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala competent del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

INADMETRE el recurs interposat per la representació processal dels Srs. L.P.L.M., X.M.G., J.L.R.C. i J.A.R.C. contra l'Aute de data 27-11-2018 dictat per la Sala civil d'aquest Tribunal, tot i imposant al recurrent les costes ocasionades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-